Ὀρεσσι
ὀρεσφιτοσι Σειρῆσιν τε) Σείρησι, 285

ιι. Ἡσιόδου γ' ἔμπορον φησιν Ἀριστόβουλος, δοκῶ μὲν Φιγαλεύς
ἱστορικὸς ἐν τοῖς περὶ Ὀρφέως γεγονώς. Ἡρό- 15. Ῥωμαίων.
δοτος δὲ ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ Σαμόθρᾳκάς φησι τοὺς 1816 c. 16
Ὀρφέως πρώτους ὕμνους εἰδέναι. οἱ δὲ Σειρῆνες ἔφασαν
οἱ ἐπέμψασαι Θρᾷξι Ὀρφέως, τοῦτ' ἔστι τοῖς Σαμοθρᾳξὶ τοῦτο
δὲ ἔοικε παλαιὸν δόγμα παλαιῶν δοκιμαζόν-
των καὶ παλαιευόντων χώρας τοὺς ἀρχηγέτας
ἑαυτῶν.

ἔστι αὖθις ὅτε γοητείᾳ τινὶ ὁ Φιγαλεὺς
λέγει οἱ Ὀρφέως ὄντας ὁμοίως Σειρῆνας, ἐν
οἷς χαρίεν τὸ Ἀριστοτέλους αὐδᾶν παραχαι-
ρεφῶντος ἀκαριέρεσιν τοιῆδε.

ιι καὶ γὰρ καὶ ἀκαριέρεις (Σειρῆσιν δὲ γ' ἔοικε) σ 35
κορφαιτάτης ἐοῦ ἐξ αὐδῆ ἀνορούσειεν Ὀρφῆος θε-
σπέσιον ἢ ἐοῦ ὄρνον. τῷ δὲ κε φάσαν ἐξ ἔπος ἐρεψὰ-
ωνης ὄτρ' ἢ ἄλλα σύριγμα ἥδιος ἔθνη ὀρῆας κοιμ-
ήσαιμι ἰόεσσαν. οἱ Ὀρφῆος φασιν ὁ Σειρῆνας ἀκέ-
χρωσσοι ἐοῦ Σείρῃσι καὶ ἐοῦ Δαμοῖς ἔοικε. ιι

Γέλως. Εμπαίδεια.
Αμαθία. Βδελυγμία. Δειλία.

288

Φιλοδίκη
15. Ιουνίου
1816 σ. 110.

Εμπαίζαν δε ο πάνυ δεινοι, ώσπερ ο δ' Αριφρ-
ων και, όμως ξυνιέναι, έχομεν λέγειν η βδελ-
ενται
Μενάνδρας γαρ ο ψαίσας, ως εικός, αμ' εξ ιδ-
ρίας λαβεν περι αυτων γήρ. « ιδανίζει οι εθρείς,
μάγιρα δε οι θέλαι πρώτοι αποβάλλουσι· ποιος γαρ και
αυτος είχομεν ειπείν είναι το γένος· ο πρόσθεν
εμπρατης τοκεν » και υδεμιαν αθρει θηλυκον,
ουκ περι δας γυναίκας αμαθίας βλέπει θα σα-
ραβείρματα « δαμει γαρ γρηγορεν ουδεις μίαν αλ-
λα δέκα η ένδεκα γυναίκας, δώδεκα δε αγεί-
ει δίνες· αν δε θέλαρχος η κοινε γεγαμηκως
θίχοι, καθαγραφή δις το ψαρμα, και ανυμέναιος,
αίνυμφος, αθλιος θλος εσοκαθθαι » θυμον, θλο δε
θιν ως εστ το ψαρ, η θερμοι περι θεσ οι θέλαι
δοκουσι γαρ θκ θεσπαιμονίας αρχηγοι οίονται θαιμο-
νάσαι· αυτοι δε η θκ ανδρος ψραπαγθαι ψορος θαι ε-
σι ψθόνον θραπόμας και εφθας η κοθνιαον θ θλεά-
νιον δε φησι ανηρ θιν παθ' εαυτον, ιερόσυλος θοι-
θθεν. θρα δε κωμίν θον αυτον κοινθνιν, α λέγε γ-
ραίν θον αχθόμενον θους περι θας θυσίας θων γυ-
ναικων αυτάνας, η μέγαθα π εκφέρθοι δ' ημας οι δε-
οι μάγιρα θας γήμανδας· αει γαρ εφθην άγειν
εξιν ανάγκη. »